

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

2.7.2013

B7-0367/2013

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie Egiptu
(2013/2697(RSP))

Guy Verhofstadt, Marietje Schaake, Angelika Werthmann, Izaskun Bilbao Barandica, Alexandra Thein, Hannu Takkula
w imieniu grupy ALDE

RE\942214PL.doc

PE515.913v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0367/2013

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Egiptu
(2013/2697(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Egiptu z 16 lutego 2012 r.¹, 15 marca 2012 r.² i 14 marca 2013 r.³,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 27 lutego 2012 r., 25 czerwca 2012 r., 19 listopada 2012 r. i 10 grudnia 2012 r. w sprawie Egiptu oraz z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie wsparcia UE dla trwałych zmian w społeczeństwach w trakcie transformacji, a także z dnia 8 lutego 2013 r. w sprawie „arabskiej wiosny”,
- uwzględniając posiedzenie grupy zadaniowej z udziałem UE i Egiptu z dnia 13–14 listopada 2012 r. oraz wnioski z tego posiedzenia,
- uwzględniając europejską politykę sąsiedztwa i jej przegląd z roku 2011, a w szczególności sprawozdanie Komisji z postępów w jej realizacji z dnia 20 marca 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenie Sądu Najwyższego Egiptu oraz egipskich sił zbrojnych (Rada Najwyższa Sił Zbrojnych) z dnia 1 lipca 2013 r.,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską a Egiptem z 2004 r. i plan działania uzgodniony w 2007 r.,
- uwzględniając tymczasową opinię w sprawie projektu ustawy dotyczącej organizacji obywatelskich w Egipcie, przyjętą przez komisję wenecką w dniu 15 czerwca 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenie 40 egipskich organizacji społeczeństwa obywatelskiego z dnia 30 maja 2013 r.,
- uwzględniając specjalne sprawozdanie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie współpracy UE z Egiptem w dziedzinie zarządzania,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z roku 1966, którego stroną jest Egipt, a w szczególności jego art. 22, który stanowi, że „[k]ażdy ma prawo do swobodnego stowarzyszania się z innymi, włącznie z prawem do tworzenia i przystępowania do związków zawodowych w celu ochrony swych interesów”,
- uwzględniając swoją rezolucję w sprawie wolności prasy i mediów na świecie z dnia

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0064.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0092.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0095.

13 czerwca 2013 r. ¹,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w Egipcie nie doszło do demokratycznych przemian w wyniku obalenia prezydenta Husni Mubaraka dwa lata temu;
- B. mając na uwadze, że trudności gospodarcze, wysokie bezrobocie, rosnąca przestępczość, grożący kryzys paliwowy i coraz ostrzejsza polaryzacja sceny politycznej doprowadziły do nieustannych protestów ulicznych i brutalnych starć;
- C. mając na uwadze, że Egipt stoi przed fundamentalnymi przemianami w dziedzinie praworządności, odbudowy gospodarczej i reform oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności; mając na uwadze, że kobiety i mniejszości stanowią grupy szczególnie narażone;
- D. mając na uwadze, że obywatelski ruch opozycyjny Tamarod wezwał do demonstracji w dniu 30 czerwca 2013 r., a więc w pierwszą rocznicę objęcia urzędu przez prezydenta Mursiego, a także mając na uwadze, że miliony Egipcjan wyszły na ulice w całym kraju, aby pokojowo zaprotestować podczas demonstracji z udziałem niespotykanej dotąd liczby uczestników oraz domagać się ustąpienia prezydenta Mursiego; mając na uwadze, że ruch Tamarod – według własnych danych – zebrał ponad 22 miliony podpisów na znak poparcia; mając na uwadze, że zwolennicy prezydenta Mursiego zorganizowali demonstracje na znak poparcia dla prezydenta i Bractwa Muzułmańskiego; mając na uwadze, że podczas demonstracji kilka osób straciło życie, a wiele zostało rannych;
- E. mając na uwadze, że demonstranci i ruchy opozycyjne oskarżają prezydenta o niepodjęcie narodowego dialogu oraz nieudolność w rozwiązywaniu problemów społeczno-gospodarczych oraz problemów związanych z bezpieczeństwem i prawami człowieka, a także o odmowę współpracy w oparciu o zasadę integracji, co wyraża się forsowaniem programu Bractwa Muzułmańskiego;
- F. mając na uwadze, że armia egipska oświadczyła, iż daje rywalizującym ze sobą partiom w tym kraju 48 godzin na rozwiązanie dramatycznego kryzysu politycznego; mając na uwadze, że prezydent Mursi odrzucił ultimatum armii;
- G. mając na uwadze, że kilku ministrów i urzędników złożyło rezygnację na znak poparcia dla masowego i powszechnego ruchu protestacyjnego;
- H. mając na uwadze, że integracyjny proces polityczny oparty na konsensusie i wspólnej odpowiedzialności oraz rzeczywisty narodowy dialog ze znaczącym udziałem wszystkich demokratycznych sił politycznych to jedyny sposób na przezwycięzenie obecnych podziałów politycznych i społecznych w celu zaprowadzenia w Egipcie głębokiej i trwałej demokracji oraz umożliwienia niezbędnych reform gospodarczych i zarządzania gospodarką; mając na uwadze, że Unia Europejska wciąż jest gotowa do nawiązania

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0274.

partnerskich stosunków z Egiptem w celu wspierania przemian demokratycznych; mając na uwadze, że stabilność i odbudowa gospodarcza to nierozłączne skutki reform;

- I. mając na uwadze, że w dniu 4 czerwca 2013 r. sąd karny dla północnego Kairu skazał 43 pracowników egipskich i międzynarodowych organizacji pozarządowych;
 - J. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie ma do odegrania zasadniczą rolę w trwających przemianach demokratycznych w Egipcie i musi mieć możliwość swobodnego działania; mając na uwadze, że wszelkie nowe przepisy dotyczące stowarzyszeń muszą odpowiadać międzynarodowym standardom i być zgodne z zobowiązaniami Egiptu;
 - K. mając na uwadze, że niezależna i wolna prasa oraz media stanowią kluczowy element społeczeństwa w prawdziwej demokracji, gdyż umożliwiają dostęp do informacji umożliwiających rzeczywistą kontrolę władzy;
 - L. mając na uwadze, że w latach 2007–2013 Egipt otrzymał około 1 mld EUR w ramach pomocy UE; mając na uwadze, że 60% tych środków przekazuje się rządowi Egiptu w ramach sektorowego wsparcia budżetowego; mając na uwadze, że UE przekazała również znacznie mniejsze kwoty, udostępniając je bezpośrednio organizacjom społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka; mając na uwadze, że ostatnie sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na temat współpracy UE z Egiptem w dziedzinie zarządzania zawiera bardzo krytyczne uwagi dotyczące odpowiedzialności i zarządzania pomocą UE przekazywaną Egiptowi;
 - M. mając na uwadze, że EU przeznaczyła 5 mld EUR na pomoc, które to środki mogą zostać w pełni udostępnione jedynie po spełnieniu warunków określonych przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy; mając na uwadze, że nowy europejski instrument sąsiedztwa, który obecnie jest przedmiotem negocjacji między Radą, Komisją a Parlamentem, wprowadzi jednoznaczne wskaźniki i mechanizmy odpowiedzialności, w tym jasny mechanizm wdrożenia zasady „więcej za więcej”;
1. wyraża solidarność z narodem egipskim w tym trudnym okresie przechodzenia do demokracji; jest głęboko zaniepokojony niedawnymi wydarzeniami w Egipcie, potępia wszelkie przejawy przemocy i nakłania rząd do wykazania się wstrzeźliwością, aby uniknąć dalszej eskalacji przemocy; nakłania prezydenta i rząd Egiptu do wypełnienia spoczywającego na nich obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa wszystkim obywatelom; przekazuje szczere wyrazy współczucia rodzinom ofiar trwających obecnie gwałtownych starć;
 2. wyraża głębokie zaniepokojenie przemocą na tle seksualnym, stosowaną wobec kobiet podczas protestów, i nalega, by władze oraz demonstranci zagwarantowali bezpieczeństwo wszystkim protestującym;
 3. podkreśla prawo do wolności zgromadzeń i wzywa wszystkie strony w kraju do respektowania go oraz stania na straży prawa;
 4. wyraża zaniepokojenie oświadczeniami Rady Najwyższej Sił Zbrojnych; zaznacza, że

Egipt nie powinien cofać się do stanu, w którym przywódcy wojskowi dominują w polityce, a cywile są stawiani przed sądami wojskowymi;

5. podkreśla, że możliwe ponowne wprowadzenie ustaw wyjątkowych stanowiłoby ogromny powód do obaw i nie byłoby właściwym krokiem na drodze ku demokracji;
6. jest gotów wesprzeć naród egipski w jego dążeniu do zamknięcia trudnego procesu przechodzenia do demokracji i zakończenia reform gospodarczych w sposób pokojowy i integracyjny;
7. ponownie wzywa rząd i władze Egiptu do zapewnienia pełnego poszanowania wolności zrzeszania się i zgromadzeń, wolności wypowiedzi i słowa, wolności środków przekazu, praw człowieka i podstawowych wolności, w tym praw kobiet, wolności myśli, sumienia i religii, wolności cyfrowej oraz swobody zapewnienia ochrony mniejszościom i braku dyskryminacji na tle orientacji seksualnej, które są podstawowymi elementami ugruntowanej i stabilnej demokracji;
8. jest głęboko zaniepokojony wnioskami ustawodawczymi ograniczającymi działania społeczeństwa obywatelskiego, a także niedawnym wyrokiem egipskiego sądu, skazującym pracowników organizacji pozarządowych;
9. nakłania władze Egiptu do natychmiastowego zaprzestania stosowania wszelkich form prześladowania i zastraszania wobec niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, a w szczególności do odstąpienia od wszystkich zarzutów postawionych pracownikom organizacji na rzecz społeczeństwa obywatelskiego; zdecydowanie popiera niezależne społeczeństwo obywatelskie w Egipcie w ramach zobowiązań wynikających z nowej europejskiej polityki sąsiedztwa;
10. wzywa do przeprowadzenia szybkich, obiektywnych i przejrzystych dochodzeń w sprawie wszystkich przypadków zabójstw, torturowania, poniżającego traktowania i zastraszania pokojowych demonstrantów oraz do postawienia winnych przed sądem;
11. nalega, by obecny kryzys polityczny został rozwiązany dzięki demokratycznym procesom, takim jak wolne i sprawiedliwe wybory do obu izb parlamentu; ponawia ofertę wysłania niezależnej misji obserwacji wyborów;
12. wzywa władze Egiptu do wykazania się odpowiedzialnością i spełnienia wymogów niezbędnych do udostępnienia pomocy ze strony MFW i UE; przypomina, że UE jest gotowa wesprzeć Egipt swoją wiedzą fachową i programami pomocy w celu zapewnienia odpowiedzialnych i szybkich działań na rzecz odnowy gospodarczej i reform gospodarczych;
13. jest zaniepokojony konkluzjami sprawozdania specjalnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Współpraca UE z Egiptem w dziedzinie zarządzania” z dnia 18 czerwca 2013 r. i domaga się, by w następstwie tego sprawozdania Komisja Kontroli Budżetowej PE zapewniła należyte działania kontrolne w Parlamencie Europejskim; wzywa do działań na rzecz większej przejrzystości i odpowiedzialności metod wydatkowania pomocy UE w Egipcie, ze szczególnym uwzględnieniem projektów sprzyjających budowie społeczeństwa obywatelskiego oraz służących ochronie

mniejszości i praw kobiet;

14. wzywa wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą oraz ESDZ do zapewnienia ścisłego monitorowania przez UE sytuacji na miejscu, szczególnie w zakresie bezpieczeństwa oraz praw i wolności narodu egipskiego;
15. wzywa wysoką przedstawiciel/ wiceprzewodniczącą do zbadania możliwości, jakie dają posiedzenia i partnerstwa w ramach grupy zadaniowej z udziałem UE i Egiptu, by ułatwić wspólne starania ze strony zarówno egipskich, jak i europejskich przedstawicieli biznesu na rzecz współpracy w wypracowaniu rozwiązania obecnej trudnej sytuacji gospodarczej i problemu bezrobocia;
16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/ wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej, rządów i parlamentom państw członkowskich, władzom Egiptu oraz wszystkim zainteresowanym stronom w Egipcie.